

sprak hem aan. Ofschoon hij persoonlijk geen house-party dacht te bezoeken,¹⁴ adviseerde hij het goede van de beweging te waarderen en verder af te wachten.¹⁵ Ds. J.G. Fernhout (Bandoeng) vertelde dat Oxford in zijn eigen gemeente een verrijkende invloed had. De vruchten van deze vermoedelijk tijdelijke beweging zouden voor de evangelisatie blijven voortbestaan.¹⁶

In mei 1933 hield dr. G. Brillenburg Wurth een lezing voor het Kamper studentencorps 'Fides Quaerit Intellectum'. De verschijnselen van house-parties en stille tijd achtte hij op theologische gronden bedenkelijk, maar op zich vond hij de beweging niet sectarisch. Uit de house-parties bleek wel dat de hedendaagse mens over de strijd tegen de zonde en de kracht van Gods genade wilde spreken. Het blijde geloof, dat een kinderlijke overgave aan de stille tijd bewerkte, vond hij niet onaantrekkelijk. Hij meende dat Buchmans oproep tot bestrijding van de persoonlijke zonde en tot bekering voor het geloofsleven in het algemeen bevorderlijk was, maar wees er op dat Oxford ingang had in kringen die tot dan toe voor het evangelie gesloten waren. De gereformeerden, zo concludeerde hij, konden naar deze boodschap luisteren om er de bevruchtende werking van te ondergaan.¹⁷

Enkele maanden later liet Van 't Sant opnieuw van zich horen. Als positieve elementen van Oxford onderkende hij: de bedoeling om velen tot een persoonlijke gemeenschap met Christus te leiden; een reactie tegen de vormendienst en een sleur-Christendom; het dringen tot daad-Christendom; de leiding door de Geest; de verandering in veler leven door deze beweging en het terugkeren tot (een deel van) de Bijbel. Maar de Bijbel werd nergens in de 'Buchman-literatuur' als onfeilbare regel voor geloof en leven aanvaard, alleen ter ondersteuning van eigen uitspraken en als bron voor eigen denkbeelden. In reactie op een brochure van zijn collega R. van Deemter (1934) wees hij er op dat overeenstemming van uitdrukking nog geen eenheid in belijdenis bewees.¹⁸ Op zich bevatte het

14. Later dat jaar bezocht Harrenstein echter toch met ds.H.L. Both uit Arnhem in Engeland een zomer house-party. Zie: De Loor, 71.

15. Hieruit blijkt dat Harrenstein niet zonder meer voorstander was, zoals De Loor, 181 suggereert.

16. De Loor, 181. Uitgebreid voor referaat van Van 't Sant: *De Standaard. Antirevolutionair dagblad; Utrechtsch (provinciaal en stedelijk) Dagblad*, 19 april 1933 (Avondblad) en voor de discussie: *De Standaard*, 21 april 1933. Voor beiden: *Gereformeerd Theologisch Tijdschrift*, 34 (1933/1934), 255-264. Van 't Sant reageerde in: *Kerkblad van de Gereformeerde Kerken van 's-Gravenhage*, 33 (18 juni-september 1933) op de op zijn visie door anderen geuite kritiek.

17. *De Standaard*, 29 mei 1933. De Loor, 73-74.

18. R. van Deemter, *Oxford Groep en Christendom*, Delft 1934. Zie voor een reactie van Van 't Sant: *Kerkblad van de Gereformeerde Kerken van 's-Gravenhage*, 34 (10 juni-19 september 1934) en W. van 't Sant, *Beproeft de Geesten, een andere toetsing van de Buchmanbeweging*, 's-Gravenhage 1934. Zie ook: De Loor, 183.